రోగాలు - అనురోగాలు

- డా.కె.వివేకానంద మూర్తి

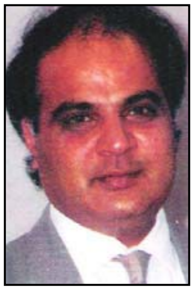

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

బాచిలర్స్ డెన్‌లో వంటవీరుడు నల్లతంబి అవాళ అందరికీ బాలరాజు తెచ్చిన కొబ్బరి చిప్పల ప్రసాదంతో కొబ్బరి పచ్చడి చేసి పెట్టాడు. బాలరాజు, తానీషా అండ్ ఫ్రెండ్స్ అక్కడికి చేరకముందునుండీ నల్లతంబి అక్కడ పనిచేస్తున్నాడు. దాదాపు యాభై యేళ్లుంటాయి. కండలు తిరిగిన శరీరం. వంటచేసేటప్పుడు భీముడిలా చెయ్యనప్పుడు కష్టానికి యముడిలా అనిపిస్తాడు. కొద్ది రోజుల్లోనే అతను బాలరాజు బృందానికి తల్లో నాలికైపోయాడు. అతనికి భార్య యిప్పుడు లేదు. పిల్లలు పెరిగి యెవరిదారిన వారు స్థిరపడిపోయారు. ఒక్కడూ పదిమందిలా అక్కడే వుంటాడు.

భోంచేసేటప్పుడు అడిగాడు. 'బాబూ! అందరికీ అన్నీ సరిపోతన్నయా?'

'బ్రహ్మాండంగా' అన్నాడు మురళి.

'ఆయ్. హాపీస్ అండయ్యా - పరీచ్చలొత్తున్నట్టున్నాయ్. ఇక సదూలో బిజీ అయిపోతారనుకుంటా'

'అవునోయ్. ఇక అంతా సీరియస్‌గా చదువులో పడాలి.' అన్నాడు విజయ్.

'యెస్. ఒక నెలరోజులు అమ్మాయిల ధోరణి మానేసి చదవక తప్పదు' అన్నాడు మహీ.

'కరస్టు. మనం వెనకబడితే కొత్తమ్మాయిల వెనక పడటం మరో కొత్త స్ట్రెస్సు' - అన్నాడు తానీషా.

'సరే, కష్టపడి చదువుదాం. వెనకబడే ప్రశ్నేలేదు' అన్నాడు బాలరాజు.

అందరూ పుస్తకాలు తెరిచారు. మురళి గ్రేస్ ఎనాటమీ పుస్తకాన్ని పొత్తిళ్ళలో పట్టుకుని, తల వంకరగా తిప్పి, తల్లి చంటి పిల్లాడికి పాలిస్తున్న భంగిమలో చదువుతున్నాడు. విజయ్ కన్నింగమ్ వాల్యూంని యెడం చేతిలో పరిచి కుడిచేతి వేళ్లతో హార్మోనియం వాయిస్తున్నట్టు అక్షరాన్ని తడిమిపట్టుకుంటూ అటూ యిటూ తిరుగుతూ అర్జంటు పనున్న ఫాదర్ గారు బైబిల్ చదివినట్టు

చదువుతున్నాడు. మహీ మంచం మీద సగం పడుకుని మిగతా సగం అంచు మీంచి వేలాడేసి కింద పరిచిన పుస్తకం పక్కన రెండు చేతులూ మోపి మరమరాలు నములుతున్నట్టు మాటలు నిశ్శబ్దంగా అనుకుంటూ చదువుతున్నాడు. శశి మరో మంచం మీద నందివాహనంలా పడుకుని పైకీ క్రిందకీ వూగుతూ బస్కీలు తీస్తున్నట్టు చదువుతున్నాడు. తానీషా వెల్లకిలా పడుకుని పుస్తకాన్ని గుండెలమీద పడేసుకుని, యిక నావల్ల కాదనుకుంటూ వచ్చే నిద్రను ఆపలేక ఆపసోపాలు పడుతున్నాడు. బాలరాజు అది చూసి 'ఒరేయ్! దాని బరువు ఎనిమిది పౌన్లు. నిద్ర వస్తే తలక్రింద పెట్టుకో. అలా గుండెల మీద కూర్చోబెట్టుకున్నావంటే శ్వాసాగిపోతుంది. ఆ తర్వాత చచ్చినా హార్టు కొట్టుకోదు' అన్నాడు.

'ఛస్తే హార్ట్ కొట్టుకోవడమేవిట్రా నీ మొహం?' అన్నాడు తానీషా.

'అన్నట్టు, హార్ట్ రైటారికిల్ రేపు ష్యూరూ' అన్నాడు మురళి.

'నీ మొహం, నువ్వెప్పుడూ హార్టంటే రైటారిక్‌లూ, చెంబు చూస్తే రెక్టమ్మూ, చేట చూస్తే డయాఫ్రమూ తగుల్తాయంటావు. ఇన్నాళ్ల బట్టీ చూస్తున్నాను. ఒక్క టెస్ట్‌లో వొక్కటి కూడా తగిలి చావలేదు.' అన్నాడు శశి.

'ఏడిశావ్‌లే. నీ బతుకంతా అమ్మాయిల ఎనాటమీని చదవడంతోటే సరిపోతోంది. ఎప్పుడేనా చదివేడుస్తేనా -' అన్నాడు మళ్లీ మురళి.

'నువ్వు మహా పొడిచావులే - క్రితం సారి క్లాస్ ఎగ్జామ్ వోరల్స్‌లో యూరినరీ బ్లాడర్ చూసి లంగ్ అన్నావు-' అంటూ పొడిచాడు శశి.

'సైలెన్స్ - అనవసరమైన వాగుడుతో అందరి చదువు పాడు చేస్తున్నారు. చదివితే చదువుకోండి. లేకపోతే నోర్లు మూసుకుని నిద్రపొండి' తానీషా సీరియస్‌గా వార్నింగిచ్చాడు.

'ఇప్పుడు కాస్త టీ తాగితేగాని ఏకాగ్రత కుదిరేలా లేదు' బాలరాజు సూచించాడు.

'ఓ.కె.' అన్నాడు తానీషా.

'అలా వూళ్లోకి నడుద్దాం - ఫ్రెష్‌గా వుంటుంది' బాలరాజు

'బాగాలేటయింది. ఇప్పుడు టీ యెక్కడ దొరుకుతుంది?'

'పూర్ణా టాకీస్ యెదురుగా వున్న అలంకార్ హోటల్ అర్ధరాత్రి దాటినా తెరిచే వుంటుంది.'

'అయితే ఎవరొస్తార్రోయ్ టీకి? '

బాలరాజు, తానీషా, మహీ, శశి కదిలారు. మురళి, విజయ్ ముసుగుతన్నేసారు.

'మనకి సబ్జెక్టంతా కవర్ చేసే టైమ్ లేదు. ఒక ఐదు క్వశ్చన్లు సెలెక్ట్ చేసుకుని చదివేద్దాం.' మహీ సజెస్ట్ చేశాడు.

'అవి తగలకపోతే'-శశి

'అందరం కలిసి బాగా డిసెక్ట్ చేసి సెలెక్ట్ చేద్దాం' - మహీ.

'ఓ.కె. తగిల్తే తలో కొబ్బరి కాయా కనకమహాలక్ష్మికీ, శ్రీ వేకంటేశ్వర స్వామికీ కొట్టేద్దాం.' - బాలరాజు.

'దేవుడికీ దేవతకీ ఓరల్ ఎక్జామినర్స్‌లా వాళ్లలో వాళ్లకి పడకపోతే?' తానీషా.

'ఎనాటమీకి దేవుడు కొబ్బరికాయ, ఫిజియాలజీకి దేవత కొబ్బరికాయ కొడదాం.'

'అనుకున్న క్వశ్చన్లు దిగకపోతే, మన బుర్రలు తీసుకెళ్లి కొట్టుకోవాలి.'

'మరేం చేస్తావోయ్?'

'ఏం చేస్తావోయ్ - ఏదో వొకటి ఏడుద్దాం.'

టీ తాగడానికి రెండు గంటలు గడిపి నివాసానికి చేరారు నలుగురూ. నిస్సహాయత నిండుకున్న వాళ్ల హృదయాలు ఎనాటమీ పుస్తకాల్లాగే ఎనిమిదేసి పౌన్ల బరువెక్కాయి. పుస్తకాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని బాలరాజు - యింత బరువైన సబ్జక్టైనా సినిమాకి పనికిరాదు కదా. అనుకున్నాడు. కలిసి కూర్చుని క్వశ్చన్లు ఎక్స్ట్రాక్ట్ చైడం మొదలెట్టారు.

'బ్రేఖియల్ ప్లెక్సస్'

'అదిచ్చేశాడు.'

'కార్పస్ కాల్లో సమ్'

'అదీ యిచ్చేశాడు.'

'థర్డ్ వెంట్రికిల్'

'అదీ యిచ్చేశాడు.'

'హైపోగ్లాసల్ నెర్వ్'

'అదీ యిచ్చేశాడు.'

'ఫోర్నిక్స్'

'ఆఁ - ఎప్పుడూ విన్నట్టులేదు. అది చదువుదాం.'

–ఇలా పేజీలతో కుస్తీలు పట్టి రీసెంట్ పాత పరీక్షల్లో యిచ్చిన ప్రశ్నలు వదిలేసి, లాటరీ వేసి అయిదు క్వశ్చన్లు రెడీ చేసుకుని, తెల్లవార్లూ బాగా మరాడించి చదివారు. తెల్లార కట్ట నిద్రలోంచి లేచి మురళి, విజయ్‌లు కూడా చదివారు.

పరీక్ష రోజు పొద్దుటే నిద్రాపుకుంటూ అంతా పరీక్షకి బైల్దేరారు. పరీక్ష హాల్లోకి అడుగు పెట్టగానే ఏదో వింతధైర్యం, ఆత్మ విశ్వాసం వాళ్లని ఆవహించింది. ఆవులిస్తూ తమ తమ సీట్లలో కూర్చున్నారు.

ఆన్సర్ పేపర్స్ మీద నెంబర్లు రాయగానే గంట కొట్టాను. క్వశ్చన్ పేపర్లు అందరికీ అందాయి. ప్రశ్నలు చూడగానే బాచిలర్స్ డెన్ బృందమంతా వొకరి మొహాలు మరొకరు చూసుకున్నారు. అలా చూసుకున్నప్పుడు వాళ్లకి తమ మొహాల్లో జవాబులు కనిపించకపోగా, వొకరి మొఖం మరొకరికి వూహించని రణప్రశ్నలా కనబడింది. అన్నీ రాత్రి వదిలేసిన ప్రశ్నలే. మీరెప్పుడు జవాబిచ్చినా మేం సిద్ధమే. ఏదో వొకటి మీ శక్తి కొద్దీ ప్రయత్నించండి. అని వ్యంగ్యంగా వేడుకుంటున్నట్టు కనిపించాయి. పెన్నుల్లో యింకయిపోయినట్టు ఆగిపోయారు. మిగతా జనం పరపరా రాసేస్తున్నారు. వాళ్లని చూసి, 'వీళ్ల మొహాలు డిసెక్ట్ చెయ్యా!' అనుకుంటూ ఎలాగో అలా బుర్రలో చెప్పింది బరికి పరీక్ష రాయడం పూర్తయింది అనిపించారు.

బైటికొచ్చాక అంతా మహీని పట్టుకుని తిట్టారు - 'నీ వల్లే పరీక్ష తగలేశాం. బోడి అయిడియా నువ్వాను. అంత సబ్జక్టులో అయిదు ప్రశ్నలు సెలెక్ట్ చైడం. నువ్వు చెప్పడం. మేం గంగిరెద్దుల్లా తలలు వూపుకుంటూ వినడం. బలేడిజాస్టర్ -' అంటూ.

'సర్లెండిరా - నాదే తప్పు. ఏమీ చెయ్యలేనప్పుడు ఏదో వొకటి చెయ్యమనడం నాదే తప్పు.' మహీ కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి. ఆ నీటిలో తన కారణంగా తన స్నేహితులు పరీక్ష పాడుచేశారే అనే బాధవుంది.

'అయినా మనిషి శరీరంలో యింపార్టెంటూ, అనింపార్టెంటూ వుంటాయనుకోవడం బుద్ధి తక్కువ' విశదీకరించాడు శశి.

'ఛీ మనమెప్పుడూ యింతే - పరీక్ష రేపనేదాకా మెలుకువ రాదు.' విజయ్.

'దీన్నే ప్రసూతి వైరాగ్యం అంటారు.' తానీషా.

'ఎనాటమీలో గైనిక్ కూడా వుంటుందని యిప్పుడు తెలిసింది -' అన్నాడు బాలరాజు.

కొద్దిరోజుల్లోనే స్పెసిమన్స్ స్పాటింగ్‌తో సహా ఓరల్ ఎగ్జామ్స్ పూర్తయ్యాయి. ఎగ్జామినర్స్ అరిచేయడం, కరిచేయడం, జుట్లు పీక్కోవడం, పులి డ్యాన్సులు చైడం అన్నీ ముగిశాయి.

రిజల్ట్సు నోటీస్ బోర్డులో పెట్టేముందే థియేటర్ దగ్గర పడిగాపులు పడిన అమ్మాయిలనీ, అబ్బాయిలకీ ట్యూటర్స్ రిజల్ట్సు చేరవేశారు.

బాచిలర్స్ డెన్ బృందానికి రిజల్ట్స్ మీద ఆశ పరీక్షలయిన రోజునే పోయింది. కానీ మహీ వొక్కడే రిజల్ట్స్ తెలుసుకుందావని వెళ్లాడు. అతను తిరిగొచ్చేసరికి మురళి పేకముక్కలు కలుపుతున్నాడు. అన్నం కలుపుతూ ముద్దలు చేస్తున్న తల్లి దగ్గర పిల్లల్లా బాలరాజు, తానీషా, విజయ్, శశి కూచుని వున్నారు.

'కంగ్రాట్స్ గురూ - కంగ్రాట్స్' బాలరాజూ, తానీషా, మురళి, విజయ్, శశీ అంతా పాస్ - 'ఆనందంగా అరిచాడు మహీ. నమ్మశక్యం కాని వార్త విని వారంతా అరక్షణం బిగిసి పోయారు. మహీ నెమ్మదిగా కిటికీ దగ్గరకు వెళ్లి సముద్రాన్ని చిరునవ్వుతో చూస్తూ వుండిపోయాడు. ఆనంద సముద్రంలో కాసేపు ఈత కొట్టి తేలి తేరుకున్న అయిదుగురూ శుభవార్త తెచ్చిన మహీ చుట్టూ చేరారు. బాలరాజు అడిగాడు - 'మహీ నువ్వు కూడా పాసయ్యావుగా. మహీ 'నో' అన్నట్టు తల వూపాడు. తానీషా రెండు చేతుల్తో మహీ ముఖాన్ని తన వైపు తప్పుకుని 'నిజం' అని అడిగాడు 'యెస్ - నేను ఫెయిల్' అన్నాడు మహీ. థియరీ పరీక్ష తర్వాత తప్పు తనదేనని వినయంగా వొప్పుకుంటూ తన మిత్రుల మేలుకోరిన చెమర్చిన మహీ కళ్లు వాళ్లకి జాలిగా అనిపించాయి. వాళ్లకారోజు చచ్చిపోయిన మనిషిని చదివి పాసైనట్టు లేదు. వాళ్ల మధ్య తిరిగే మనిషెవరో చచ్చిపోయినట్టుంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments